

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/201/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

6/2020. (I. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2019. május 26-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2020. január 30-án megtartott zárt ülésén született döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. A panasz áttétele ellen bejelentett előzetes tiltakozás miatt, a Testület az eljárását megszüntette.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2019. május 26-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyet a Testület felhívásának eleget téve 2019. június 20-án aláírásával megerősített, valamint 2019. július 7-én kiegészített.

I.

1) A panaszos elmondása szerint 2019. május 17. napján megjelent a B. település, Cs. utca * szám alatt a két kiskorú gyermekével való kapcsolattartás végett. A panaszos ennek érdekében a 112-es segélyhívón keresztül kért segítséget a B. település Rendőrőrs (a továbbiakban B. Rendőrs), tekintettel arra, hogy M. település Rendőrkapitányság (a továbbiakban: M. Rendőrkapitányság) vezetője elfogultságot jelentetett már be az ügyben több alkalommal. A panaszos már többször kért rendőri segítséget a jogerős járásbíró ítélet a gondviselő édesapával, V.-vel való betartatása érdekében, azonban ezen esetekben érdemi rendőri intézkedésre nem került sor. A kikerülő rendőr, H. r. főtörzsőrmester (akinek jelvéyszámát a panaszos rögzítette) jelen esetben sem tartatta be az apával a bíróság 2018. július 31-én kelt, és apai fellebbezés hiányában 2019. szeptember 11. napján jogerőre emelkedett ítéletét. A panaszos megjegyezte, hogy nagyobb lánya K., ezen időpontban betöltötte a 14. életévét, és az eljáró bírónő nem rögzítette, hogy a kapcsolattartásra nem kell mennie, sőt az előző kapcsolattartást

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

bővítette. Egyben semmiféle jogszabályra nem utalt, hogy a kisebbik kislány, ha betölti a 14. életévet, akkor neki se lenne kötelezettsége kapcsolatot tartani a panaszossal. A rendőrök az intézkedés során továbbá nem igazoltatták a panaszost, nem kérték le adatait, sőt az intézkedés kezdetekor a bemutatkozást elmulasztották. Ezenfelül a jogerős ítéletet sem kérték el. H. r. főörzsőrmester közölte a panaszossal, hogy 14 év felett a gyerekek nem kötelessége a jogerős bírói ítéletet betartatni, továbbá hogy „Az édesapa nem hátráltatja a gyerekeket, nem mondja, hogy nem jöhetnek el. Innentől fogva nincsenek akadályozva.” H. r. főörzsőrmester azt is mondta, hogy az édesapának nem kötelessége a gyerekek összekészítése, ha nem szeretnének a panaszossal menni, illetve ebben az esetben a rendőrségnek nem kötelessége, hogy eljárjon. Végül felhívta a panaszos figyelmét, hogy neki, mint civil embernek a rendőrség belső iratokat kiadni nem fog. A panaszos megítélése szerint H. r. főörzsőrmester modortalan és „megkülönböztető” volt vele szemben, számon kérte őt, hogy miért kell minden pénteken a rendőrségnek ott megjelennie, ezzel felelőtlenül elvonva a rendőri erőt a társadalomtól, amely indokolatlanul veszélyes. Majd hozzátette, hogy minden kollégája ugyanarról tájékoztatta a panaszost, majd közölte, hogy ők itt a befejezték az intézkedést.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy hogy hozzájárul ahhoz, hogy a Testület a panasz alapján hozott állásfoglalását – teljes körűen anonimizált formában – közzétegye, illetve arról sajtóközleményt jelentessen meg. Azonban ahhoz nem járul hozzá, hogy a panaszt a Testület az intézkedést fogantató rendőri szervhez áttegye, amennyiben alapjogsértést nem, vagy csak csekély mértékűt állapít meg.

2) A panaszos 2019. július 8-án megküldte a panaszában említett járásbírói ítélet első két oldalát, amelyet a bíróság a panaszos, mint felperesnek V. alperes ellen gyermektartásdíj leszállítása, szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása és kapcsolattartás megváltoztatása iránt indult perben hozott.

3) A panaszos 2019. október 4-én panasz-kiegészítést terjesztett elő.

a) A panaszos megküldte az intézkedéssel kapcsolatban készített 31 perc 21 másodperc hosszúságú hangfelvételt.

A panaszos a hangfelvétel elején egyik lányával beszélget, aki jelzi neki, hogy nem akar vele menni, „már nem óvodás, ezért el tudja dönteni, hogy mit akar”. A panaszos erre úgy reagál, hogy a bírósági ítélet szerint péntektől vasárnapig nála vannak, amelyet be kell tartani.

A panaszos nem sokkal később telefonon bejelentést tesz. Bemutatkozás után közli, hogy kapcsolattartás akadályozása miatt tesz bejelentés, immár negyedik alkalommal, és ezzel kapcsolatban kéri a rendőrség segítségét. Beszámol arról, hogy már negyedik hete marad el a kapcsolattartás, amely egyébként öt péntektől vasárnapig illeti meg a bírósági ítélet szerint, és legutóbb előző pénteken kért ezzel kapcsolatban segítséget. A panaszos jelzi, hogy a M. Rendőrkapitányság ki van zárva az ügyből, ezért kéri, hogy *K. városi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: K. Rendőrkapitányság)* járjon el, amely szerv előtt egyébként is több ügyük van folyamatban. A panaszos beszámol arról, hogy a B. Rendőrőrs intézkedett a korábbiakban, amely M. Rendőrkapitánysághoz tartozik, tőle kapja az utasításokat. A rendőrök a felmutatott ítélet ellenére nem intézkedtek a korábbiakban, arra való hivatkozással, hogy ha a gyermekek nem akarnak a panaszossal menni, akkor a kapcsolattartás biztosítása érdekében nem léphetnek fel. A panaszos elmondja, hogy lányai azért zárkoznak el a kapcsolattartástól, mert a facebookon közzétett egy képet, amelyet lányai kifogásoltak. A panaszos a telefonbeszélgetés végén közli, hogy „jöhet a B. Rendőrőrs” és a helyszínen várja a járőröket.

A rendőrök a hangfelvétel 23 perc 21 másodperc környékén érnek a helyszínre. A panaszos beszámol arról, hogy „még mindig” kapcsolattartás akadályozása áll fenn immáron negyedik hete, mert a kislányok nem akarnak vele menni arra való hivatkozással, hogy a panaszos fényképet rakott fel róluk, amelyen a panaszos ölében vannak. Az intézkedő rendőr, H. r. főtörzsőrmester közli, hogy ezzel kapcsolatban meghallgatja a gyerekeket, és feltehetően V. engedélyével bemegy a lakásba hozzájuk. Eközben a panaszos előadja a másik rendőrnek, K. r. őrmesternek arról, hogy az ügyük miatt M. település hivatalvezetőjét elbocsátották és ellene gondnokság alá helyezése iránti pert indítottak. A panaszos rendőri intézkedést pedig azért kér, hogy maradjon nyoma a kapcsolattartás akadályozásáról jelentés formájában, amelyet a gyámhivatal elé lehet terjeszteni. A panaszos felmutatja a kapcsolattartásról rendelkező ítéletet. Elmondja, hogy a célja az, hogy visszakapja a kislányokat, akikkel utoljára a tavaszi szünetben volt módja kapcsolatot tartani. Eközben visszaérezik H. r. főtörzsőrmester, aki felhívja a panaszos figyelmét, hogy lányai nem akarnak vele menni, és kapcsolatot tartani csak a különélő szülő kötelezettsége, ellenben a kapcsolattartás a gyermek szempontjából csak jog és nem kötelezettség. Ráadásul, ha betöltik a 14. életévet, akkor erről önállóan döntenek. Jelenleg a gyerekek nincsenek akadályozva a kapcsolattartásban, mivel az apa nem fogja vissza őket, hogy nem akarnak a panaszossal menni, az az ő önálló döntésük. Amennyiben pedig a panaszos továbbra is úgy ítéli meg, hogy kapcsolattartás akadályozása áll fenn, úgy ezt a gyámhatóság felé kell jeleznie, aki dönt arról, hogy megvalósult-e ez a bűncselekmény. Amennyiben igen, úgy ezt jelezni fogja a rendőrség, mint társhatóság felé. A panaszos mindezeket tudomásul veszi, azonban elkéri a rendőrök nevét, jelvéyszámát, végül jelzi, hogy az intézkedésről készült jelentést ki fogja kérni. H. r. főtörzsőrmester arról tájékoztatja a panaszost, hogy a bíróság fog dönteni arról, hogy a jelentést ki kell-e adnia a rendőrségnek. A rendőrök ezt követően megadják nevüket, rendfokozatukat, valamint jelvéyszámukat. H. r. főtörzsőrmester megkérdezi a panaszost arról, hogy nem gondolja-e, hogy a rendőri erő ilyen szintű felelőtlen elvonása a társadalomtól indokolatlanul veszélyes, utalva arra, hogy minden pénteken meg kell jelennie a rendőrségnek bejelentése nyomán. Majd a rendőr közli, hogy befejezte az intézkedést és elköszön a panaszostól.

b) A panaszos csatolva megküldte a járásbíróság 2018. július 31-én kelt ítéletének valamennyi oldalát és H. r. főtörzsőrmester 2019. május 20-án kelt jelentését, amelyeket a Testület a későbbiekben ismertet.

II.

Tekintettel arra, hogy a panaszos először nem küldte meg teljes egészében a járásbíróság ítéletét, azon keltezés, bírói aláírás és a jogerőre vonatkozó záradék nem látszódott, a Testület felvilágosítás kéréssel fordult a járásbírósághoz, akitől megküldeni kérte a panaszos és gyermekei közötti kapcsolattartásról jelenleg jogerősen rendelkező ítéletet.

1) A járásbíróság 2019. október 16-án kelt levelében a panaszos felperes és V. alperes ellen gyermektartásdíj leszállítása, szülői felügyelet rendezése és kapcsolattartás megváltoztatása iránt indult perben az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A járásbíróság 2018. július 31-én hozott és 2018. szeptember 11. napján jogerőre emelkedett * számú ítéletében rendelkezett a panaszos és két lánygyermeke közötti rendszeres és rendkívüli kapcsolattartás megváltoztatásáról.

A bíróság hivatalos tudomása szerint a Megyei Kormányhivatal M. település Járási Hivatal előtt voltak eljárások folyamatban a kapcsolattartás végrehajtása körében. A bíróság V. szülővel szemben kapcsolattartás akadályozása miatt nem szabott ki pénzbírságot.

A bíróság nem rendelkezik információkkal arról, hogy gyámhatóság közvetítői eljárás a panaszos és gyermekei közötti kapcsolattartást érintően van-e folyamatban.

V. felperesként 2019. június 6-án a panaszos alperes ellen kapcsolattartás szabályozása és kapcsolattartás megváltoztatása iránt keresetet terjesztett elő a járásbíróságon. A bíróság * számú végzésével az eljárást megszüntette, de a végzés még nem jogerős.

2) A járásbíróság megküldte 2018. július 31-én hozott jogerős ítélet rendelkező részéről készített hiteles kiadmányát.

Az ítélet szerint a felperes panaszos jogosult két lánygyermekével minden hónap páros számú hetében pénteken 16 órától vasárnap 17 óráig tartó időszakban folyamatosan, mindenkori saját lakóhelyén kapcsolatot tartani. Az elmaradt rendszeres kapcsolattartást a következő páratlan számú héten, azonos időtartamban pénteken 16 órától vasárnap 17 óráig tartó időszakban kell pótolni.

A panaszos jogosult az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap 1. napjától kezdődően minden héten szerdán, 19 órától 19 óra 30 percig gyermekeivel telefonon kapcsolatot tartani. A telefonos kapcsolattartás időtartama alatt az apa, az ő akadályozása esetén nagyszülő lehet jelen.

A bíróság megállapította, hogy a kiskorú gyermekek átadásának és átvételének helye az alperes apa mindenkori lakóhelye bejáratának ajtaja vagy kapubejárata.

III.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) „Küldés leírása” elnevezésű irat szerint a panaszos 2019. május 17-én 15 óra 55 perckor bejelentést tett a *Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: Megyei Rendőr-főkapitányság)* ügyeletére, miszerint B. település Cs. utca * szám alatt „gyermekátadásnál” probléma merült fel. A panaszos elmondása szerint múltkor B. Rendőrőrsétől érkeztek ki rendőrök, akik azt mondták neki, hogy ha a gyerekek nem akarnak vele menni, akkor nem tudnak mit csinálni. A panaszos arra kérte az ügyeletet, hogy a problémája ne M. Rendőrkapitányság, hanem K. Rendőrkapitányság kezelje.

Az iraton rögzítették, hogy a gyerekek 14 évesek elmúltak, nem akartak az édesanyjukkal elmenni, a panaszos sokadszorra fel lett világosítva, majd elhagyta a helyszínt. Az esetről rendőri jelentés készült.

Az irat szerint a rendőröket 16 óra 5 perckor küldték a helyszínre, akik oda 16 óra 14 perckor érkeztek ki, és az intézkedést 16 óra 29 perckor fejezték be.

2) H. r. főtörzsőrmester intézkedés napján kelt jelentésében az alábbiak olvashatók.

H. r. főtörzsőrmester 2019.május 17-én szolgálata teljesítése során 16 óra 5 perckor a *Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK)* ügyeletvezető utasítására megjelent a B. település Cs. utca * szám alatt, mivel onnan a panaszos bejelentést tett, hogy gyermekei láthatásában akadályozva van.

A helyszínen a panaszos fogadta a rendőröket, aki elmondta, hogy bírósági végzés rendelkezik arról, hogy gyermekeit minden páros héten 16 órától láthassa és ebben a volt férje, V. akadályozza.

H. r. főörzsőrmester a fenti címen meghallgatta V.-t, aki előadta, hogy közös gyermekeik nem kívánják az anyjukkal menni, mivel az rendszeresen zaklatja őket, például amikor náluk vannak, felveszi a beszélgetéseiket, vagy átkutatja a dolgaikat. Elmondta továbbá, hogy mindkét lánya betöltötte a 14. életévét így döntéseiket figyelembe kell venni, így már nincsenek kiszolgáltatott helyzetben arra vonatkozólag, hogy anyjukkal menjenek kapcsolattartásra. V. úgy nyilatkozott, hogy ő semmilyen formában nem akadályozza a gyermekeknek anyjuk láthatását, de tiszteletben tartja lányai döntéseit és mindenkor a testi és szellemi fejlődésüket, nyugodt családi körülményeik biztosítását és gyermekei érdekeit tartja szem előtt.

H. r. főörzsőrmester ezt követően külön-külön meghallgatta a gyerekeket, és mindkettő egyöntetűen azt nyilatkozta, hogy nem kíván édesanyjukkal kapcsolattartásra menni, annak zaklató és egyéb viselkedése miatt sem most, sem a későbbiekben.

H. r. főörzsőrmester közölte a fenti tényeket a panaszossal, aki ezt nem értette meg, nem fogta fel, fenn hangon követelte, hogy a bírósági határozat betartása gyermekeire nézve is kötelező, és ennek végrehajtásában a rendőrség segítse őt.

H. r. főörzsőrmester felhívta a panaszos figyelmét, hogy a gyámhatóság részére jelezze a történeteket, s mihamarabb megállapítást nyer, hogy kapcsolattartásában akadályozva van, és bűncselekmény valósult meg, akkor fog a rendőrség intézkedni.

A panaszos ennek ellenére továbbra is a rendőri intézkedés mellett erősködött, ezért H. r. főörzsőrmester közölte vele, hogy jelen helyzetben nem tudnak és nem is fognak intézkedni, mivel semmilyen olyan körülmény nem áll fenn, amely rendőri intézkedésre okot adna. A panaszos a közlést továbbra sem értette meg, valamint nem fogta fel, és fennhangon kérte, hogy az esetről készülő rendőri jelentést részére a rendőrség adja ki. Ezzel kapcsolatban H. r. főörzsőrmester tájékoztatta a rendőrség iratkezelési szabályzatáról, és azt milyen módon ismerheti meg, kérheti ki. Ezt követően vele szemben az intézkedést a rendőrök befejezték.

A jelentés szerint az intézkedésben részt vett K. r. őrmester.

3) H. r. főörzsőrmester 2019. július 22-én kelt jelentésében az alábbiak szerint részletezte a történeteket.

A rendőrök kiérkezésekor a szolgálati gépkocsival a ház előtt álltak meg, ahol azt tapasztalták, hogy az általuk már korábbi intézkedésekből is ismert panaszos az utcán tartózkodik egyedül. Ezt követően a gépkocsiból először H. r. főörzsőrmester szállt ki, a vezető oldali ülés panaszos felőli oldalon volt. K. r. őrmester csak később szállt ki H. r. főörzsőrmester ellentétes oldalról. H. r. főörzsőrmester már a kiszállást követően messziről, a napszaknak megfelelően köszönt és tisztelegett a panaszosnak, és eközben indult el irányába. A rendőrök az intézkedés során az adott évszaknak és előírásnak megfelelő szolgálati öltözetet viseltek a hozzá tartozó ékítményekkel. Az intézkedés helyszínére a rendőrök rendészeti jelleggel ellátott gépkocsival érkeztek ki, ahonnan kiszállva H. r. főörzsőrmester azonosította magát. Ekkor körülbelül 2 méterre lehetett a bejelentőtől.

A panaszos a köszönést követően elmondta egy mondatban H. r. főörzsőrmesternek, hogy a gyermekek apja, V. akadályozza a fiatalok gyermekeivel a kapcsolattartást. Mivel ez már többszöri hasonló bejelentés és intézkedés volt ebben az ügyben, H. r. főörzsőrmester bement a Cs. utca * szám alatti lakóingatlan területére a kiskapun keresztül, miután „Jó napot”

köszönéssel bekiabált a ház tulajdonosa felé. K. r. őrmester ekkor kint maradt az utcán a panaszzal. V. a rendőrök érkezését követően már kijött az ingatlanból.

H. r. főtörzsőrmester a házban köszönt az ott lévő, és már a rendőrség megjelenésére számító V.-nek, a panaszos volt férjének, valamint a vele bent lévő lánygyerekeknek, akiknek személyazonosságát megállapította.

H. r. főtörzsőrmester köszönését követően V.-vel közölte érkezése és intézkedése célját, majd tájékoztatta, hogy az utcán tartózkodik a panaszos, aki azért tett bejelentést a rendőrségre, mert ő nem készítette fel a gyermekeket a kapcsolattartásra, és ezáltal akadályozza azt. V. elmondta, hogy mint minden alkalommal, így most is nem áll szándékában megtagadni volt feleségétől a kapcsolattartás jogát, ezt ő egyáltalán nem kívánja. Ő fel is készítené a gyermekeket, de mindkét gyermek folyamatosan azt mondja, hogy nem akarnak menni az édesanyjukkal és látni sem szeretnék őt többet, mert folyamatosan lejáratja őket, és minősíthetetlenül bánik velük. Ezt követően H. r. főtörzsőrmester külön, édesapjuk jelenléte nélkül félrevonulva meghallgatta a gyerekeket, akik mindketten betöltötték már 14. életévüket az intézkedés időpontjában, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései értelmében véleményük a családi jogállás kapcsán nem hagyható figyelmen kívül. Mindketten elmondták, hogy nem kívánnak édesanyjukkal kapcsolattartásra menni annak zaklató és egyéb viselkedése miatt sem most, sem a későbbiekben. Beszámoltak arról, hogy édesanyjuk a korábbi kapcsolattartások során folyamatosan felvette a köztük elhangzott beszélgetéseket, átvizsgálta telefonjukat, holmijaikat, az iskolában is napi szinten, ezzel lejáratja őket. Ezért a jövőben, ahogy eddig is, meg akartak és meg akarnak szakítani vele mindennemű kapcsolatot. A gyerekek világosan és érthetően elmondták önszántukból, hogy ők azok, akik nem akarnak édesanyjukkal elmenni a kapcsolattartásra az előbb említett okok miatt, V. ekkor jelen sem volt, és nem szólt bele döntésükbe.

Mivel mindkettő gyermek az intézkedéskor betöltötte a 14. életévét, így véleményüket az intézkedés során figyelembe vették a rendőrök mellett, hogy a gyámhatóság sorozatos tájékoztatása szerint sem akartak már korábban menni a gyermekek az anyjukkal, mivel nem szeretik őt. Mindkét fiatalos gyermek önszántából, édesapjuk mindenféle ráhatása és befolyása nélkül elmondta és határozottan kijelentette, hogy nem akarják látni a panaszoszt és nem akarnak vele találkozni többet, így a kapcsolattartásra sem kívánnak vele menni. Ezt olyan nyomatékkal mondták el H. r. főtörzsőrmesternek, hogy még a házból sem akartak kijönni, mert látni sem kívánták édesanyjukat, ahogy az intézkedést megelőző hetek és hónapok során sem. Ezen információkat és kizárólag a gyermekek akaratát figyelembe véve és szem előtt tartva közölték a rendőrök később a panaszzal, hogy nem fogják kényszeríteni a gyermekeket olyasmire, amit ők saját elhatározásukból nem akarnak.

H. r. főtörzsőrmester a gyerekek meghallgatása után elköszönt tőlük, majd az édesapától is, és ismét a ház elé ment ki, ahol társa, K. r. őrmester a panaszzal kint tartózkodott. Ekkor H. r. főtörzsőrmester közölte a panaszzal, hogy lányai önszántukból nem akarnak vele menni, az apa semmilyen módon nem akadályozta és nem is kívánta megakadályozni azt, hogy lányai részt vegyenek a kapcsolattartásban. A panaszos ezt nem értette meg, és kérdezgette, hogy az apa „felkészítette-e a gyerekeket a kapcsolattartásra, amelyre bírósági határozat kötelezi”. H. r. főtörzsőrmester kulturált hangnemben tájékoztatta a panaszoszt, hogy az apa felkészítette a gyermekeket a kapcsolattartásra, és a lányai önszántukból nem akarnak vele menni, saját

döntésük értelmében. Az apa nem akadályozta őket ebben, de mivel a 14. életévüket betöltötték, így a Ptk. rendelkezései értelmében véleményüket figyelembe kell venni. Ha ők nem akarnak menni, akkor a rendőr nem kényszerítheti őket erre.

H. r. főtörzsőrmester megjegyezte, hogy tudomása volt arról, hogy a panaszos hetente, minden pénteken annak ellenére, hogy lányai nem kívánnak vele találkozni, sorozatos bejelentéseket tesz. Több előzmény kapcsán is készült erről rendőri jelentés, melynek mindegyike tartalmazza, hogy az apa minden pénteken felkészíti lányait, azonban ők nem akarnak a panaszossal találkozni.

A fenti információk birtokában H. r. főtörzsőrmester megkérdezte a panaszost az intézkedés végén, hogy nem gondolja-e azt, hogy minden héten a rendőri erők elvonása esetleg más érdemi intézkedést igénylő események miatt veszélyes a társadalom egyéb polgáira tekintettel, mire a panaszos felháborodott és azonnal elkérte a rendőrök nevét, jelvéyszámát, amelyet ők készségesen meg is adtak számára. H. r. főtörzsőrmester hozzátette, hogy nem azért kérdezte meg ezt a panaszostól, mert nem kívántak az ügyével foglalkozni, hanem azért, mert fel szeretne volna hívni a figyelmét, hogy a lányai döntésének felülbírálata nem rendőrségi hatáskör, hanem a gyámhatóság hatáskörébe tartozó kérdés. H. r. főtörzsőrmester rögzítette, hogy természetesen minden egyes esetre reagáltak és fognak is reagálni a jövőben is, ám ezt a panaszos támadásnak vette és nem értette meg a mondani való lényegét.

H. r. főtörzsőrmester hangsúlyozta, hogy azon közlését, hogy ezen eset elvonja a rendőri erőt a társadalomtól, mindenféle rosszállás nélkül mondta, csupán csak arra szeretne volna felhívni a panaszos figyelmét, hogy számtalan rendőri intézkedés során mindig ugyanaz hangzott el, és minden alkalommal az nyert megállapítást, hogy gyermekei szabad akaratukból nem kívánnak vele menni. Ezzel csak arra próbált utalni, hogy amikor egy rendőri egység ott tartózkodik és ismételt megállapítja, amit a korábban intézkedő rendőrök és a gyámhatóság számtalan esetben, eközben történik egy közlekedési baleset, egy súlyosabb bűncselekmény, úgy ezen késedelmi idő végett az intézkedés eredményessége veszélybe kerülhet.

H. r. főtörzsőrmester úgy nyilatkozott, hogy az intézkedést, mint minden intézkedését pártatlanul, a szemben álló feleket függetlenül kezelve hajtotta végre, az intézkedés során a feleknek a tőle elvárható jogi felvilágosítást maximálisan megadta, továbbá megpróbálta tájékoztatni a panaszost, hogy a kapcsolattartás akadályozása bűncselekménye nem merült fel, mert a gyermekek önszántukból, befolyásmentesen döntöttek úgy, hogy nem akartak vele menni.

H. r. főtörzsőrmester megjegyezte, hogy a panaszos hozzájárulása nélkül hangfelvételt készített az intézkedésről, melyet másnap a Facebook közösségi oldalra ki is tett egy ismeretlen módon megszerzett fényképével együtt, amely sértette a személyiségi és egyéb jogai, ezért a panaszossal szemben a következő munkanapon büntető feljelentést tett becsületsértés, rágalmozás miatt.

4) K. r. őrmester a fentieket azzal egészítette ki 2019. július 22-én kelt jelentésében, hogy amikor kint maradt az utcán a panaszossal, a panaszos elmondta neki, hogy az apuka ellene neveli a lányokat és hogy ellene gondnokság alá helyezése iránti eljárás indult.

5) M. Rendőrkapitányság vezetője 2019. július 23-án kelt átiratában a következő többlet információkat rögzítette.

Az intézkedést végrehajtó rendőrök a felek között felmerült kapcsolattartási vitát az előzmények ismeretében és a gyermekek, valamint a felügyeleti jogot gyakorló szülők meghallgatásával tisztázták. A B. település Alapszolgáltatási Központ tájékoztatása szerint a panaszos minden második hét pénteki napján 17 órától vasárnap 17 óráig volt jogosult a gyermekeivel való kapcsolattartásra bírósági végzés alapján, amelynek elmaradása esetén azt következő héten pótolhatta. Ennek a panaszos eleget is kívánt tenni minden héten, azonban a kapcsolattartás az előzmények ismeretében nem az apa hibájából, hanem a gyermekek saját döntése okán hiúsult meg. A panaszos minden bejelentése kapcsán rendőri jelentés készült, melyet a kapcsolattartás szabályozása ügyében jelenleg eljáró F. település Járási Hivatal illetékes osztályának megküldött a rendőrség további intézkedések megtétele végett.

A Robotzsaru NEO rendszerben lekért adatok alapján a panaszos 2019. évben 16 alkalommal kért kapcsolattartás akadályozására hivatkozva rendőri intézkedést, melyek mindegyikéről a mellékelt jelentéssel azonos tartalmú rendőri jelentés készült.

A fentiek alapján a rendőrség álláspontja szerint a panaszossal szemben 2019. május 17-én 16 óra 5 perckor kezdeményezett rendőri intézkedés teljes mértékben megfelelt a részrehajlásmentes kritériumoknak, mivel a rendőri intézkedés a gyermekek érdekeit tartotta szem előtt. Sem az apa, sem az anya érdekében nem történt intézkedés, kizárólag a gyermekek szubjektív érzelmein alapuló, saját döntésük figyelembe vételével történt fizikai és pszichikai fejlődésük elősegítését szem előtt tartva. Amennyiben az apa akadályozta volna a kapcsolattartást, akkor is jelzéssel élt volna a rendőrség az illetékes hatóságok irányába.

A jelentéshez mellékelt hanganyagban a panaszos a Hívásirányítási Központ kezelőjével közli, hogy „M. Rendőrkapitányág ki van zárva teljes egészében az ügyünkből”. A panaszos több esetben tett feljelentést a M. település Járási Hivatal ügyintézői ellen. A feljelentések tartalma alapján hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntett gyanúja volt megállapítható, ezen bűncselekmény nyomozására M. Rendőrkapitányság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. Tekintettel arra, hogy a rendőrség M. település Járási Hivatallal és munkatársaival folyamatos munkakapcsolatban áll, ezért M. Rendőrkapitányság indítványozta a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjénél, hogy az eljárások lefolytatásából a M. Rendőrkapitányságot zárja ki. A rendőrfőkapitány a kizárási indítványnak helyt adott és az eljárások lefolytatására egy másik rendőrkapitányságot jelölte ki. A kizárás fenti büntetőeljárásokra vonatkozik.

6) A rendőrség megküldte a panaszos segélyhívóra tett bejelentését rögzítő 5 perc 14 másodperces hanganyagot. A panaszos a segélyhívó munkatársa felé intézett közlendőt a panaszos által megküldött hanganyag leírásánál ismertette a Testület, ezért jelen pontnál csak azt tartotta fontosnak rögzíteni, hogy a segélyhívó munkatársa jelzi a panaszosnak, hogy B. település M. Rendőrkapitányság illetékességi területébe tartozik, és az adatlap M. Rendőrkapitányság ügyeleteséhez fog kerülni. Ezért annyit tud tenni az ügyben, hogy az adatlapon rögzíti, hogy a panaszos K. Rendőrkapitányságtól várja az intézkedést. A segélyhívó munkatársa a panaszos kérdésére elmondja, hogy a bejelentéséről készített hanganyagot a bíróságtól tudja kikérni.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. (a továbbiakban: Rtv.) és a Rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület a panasz alapján első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálata.

a) Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ílyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a rendőrség tudomására jutott információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök a megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték.

a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012 évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdése szerint, „aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”. (kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása)

Ezen § (1) bekezdésének alkalmazása során a kiskorú gondozására, nevelésére vagy felügyeletére köteles személynek kell tekinteni a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él.

„A kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény elkövetési magatartása a kapcsolat kialakulását vagy fenntartását önhibából történő akadályozása. A 149/1997. (XI. 10.) Korm. r. 33. §-ának (2) bekezdése szerint a gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra kötelezett a hatósági határozatban foglaltakat önhibájából ismételten nem , vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezzel nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Emiatt a

gyámhatóság elrendeli a végrehajtási eljárást. Az (5) bekezdésben írtak szerint, aki a végrehajtást elrendelő végzésben írtaknak nem tesz eleget, bírsággal sújthatják. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény a 134-ának d) pontja szerint, ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a gyámhatóság a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki. Az elkövetési magatartás tényállásszerű megvalósításának ideje a kikényszerítés érdekében alkalmazott bírság kiszabását követő időpont. A bűncselekmény alanya csak olyan személy lehet, akinél hatósági határozat alapján jogszerűen helyezték el a kiskorút. Büntethetőséget megszüntető ok, ha az elkövető a kapcsolattartást az elsőfokú ítélet meghozataláig megfelelően biztosítja, és az elmaradt kapcsolattartási formák pótlását megkezdi.” [Belovics Ervin, Molnár Gábor és Sinku Pál: Büntetőjog II. a 2012. évi C. törvény, HVG-ORAC, Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2012, 210-211. o.]

(A Legfelsőbb Bíróság BH2007. 35. számú eseti döntése szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntetést valósítja meg az a szülő, aki a kiskorú bírósági ítéleten alapuló elhelyezését önkényesen megváltoztatja, a másik szülővel való kapcsolattartását huzamos ideig akadályozza, a kiskorút a másik szülő ellen neveli és e kötelességszegő magatartása a kiskorú értékrendjének, jellemének, lelki fejlődésének kedvezőtlen alakulását eredményezi.)

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület a rendelkezésre álló hanganyagok alapján megállapította, hogy panaszos 2019. május 17-én a 112-es segélyhívóra lányaival való kapcsolattartás akadályozása miatt tett bejelentést, immár többedik alkalommal, és ezzel kapcsolatban kéri a rendőrség segítségét. Beszámolt arról, hogy már negyedik hete marad el a kapcsolattartás gyermekeivel, amely egyébként öt péntektől vasárnapig illeti meg a bírósági ítélet szerint, és legutóbb előző pénteken kért ezzel kapcsolatban rendőri segítséget.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés alapján felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő gyermekei sérelmére jogellenes cselekményt követtek/követnek el, mivel az édesapa V. részéről felmerült kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény gyanúja, hiszen ő nem biztosította a panaszosnak, hogy a neki fenntartott kapcsolattartás idejében lányaival találkozzon. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a helyszínen megjelenni és a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdése a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban rögzíti, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a

tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A Ptk. Családjogi könyve (a továbbiakban: CSJK) az alábbiak szerint rendelkezik a szülői felügyeletről.

4:165. § *[A különélő szülők megállapodása a felügyeleti jogok megosztásáról és a közös szülői felügyeletről]*

(1) A különélő szülők a szülői felügyelettel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket egymás között megoszthatják, és megállapodhatnak abban is, hogy a szülői felügyeletet az egyikük gyakorolja. A szülők erre irányuló megállapodására utal, ha a gyermek hosszabb ideje háborítatlanul egyikük háztartásában nevelkedik.

(2) A házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők közös kérelmére a bíróság - a gyermek érdekét mérlegelve - a szülők közös szülői felügyeletre és ezzel összefüggésben a gyermek lakóhelyére vagy a szülői felügyelet (1) bekezdés szerinti rendezésére vonatkozó egyezségét jóváhagyja, vagy arról ítélettel határoz.

4:167. § *[A szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezése]*

(1) A különélő szülők megállapodásának hiányában - kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból - a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja.

(2) A bíróság a döntés során azt mérlegeli, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbbben.

A szülőknek tájékoztatniuk kell gyermeküket az őt érintő döntésekről, biztosítaniuk kell, hogy az ítélőképessége birtokában lévő gyermekük a döntések előkészítése során véleményt nyilváníthasson, törvényben meghatározott esetben szüleivel közösen dönthessen. A szülőknek a gyermek véleményét - korára, érettségére tekintettel - megfelelő súllyal figyelembe kell venniük.

4:178. § *[A kapcsolattartás joga]*

(1) A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

(2) A gyermekétől különélő szülő - ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik - jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani.

(3) A szülőnek joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll.

(4) Kivételesen indokolt esetben, a gyermek érdekében azt a szülőt is fel lehet jogosítani a gyermekkel való kapcsolattartásra,

a) akinek a szülői felügyeleti jogát a bíróság megszüntette;

b) aki hozzájárult gyermekének a másik szülő házastársa által történő örökbefogadásához; vagy

c) akinek szülői felügyeleti joga a gyermek ismeretlen személy által történő örökbefogadásához adott hozzájárulásával vagy azért szűnt meg, mert a szülő a gyermeket - annak érdekében, hogy más nevelje fel, személyazonosságának feltárása nélkül - egészségügyi intézményben, arra kijelölt helyen hagyja, a gyermekért hat héten belül nem jelentkezik, és a gyermek örökbefogadására nem került sor.

(5)* A (4) bekezdés szerinti esetben a szülőnek a gyermekkel való kapcsolattartásra való feljogosításáról a szülői felügyeletet megszüntető bíróság vagy - ha a gyermeket nevelésbe vették - a gyámhatóság dönt.

4:180. § *[A kapcsolattartási jog tartalma]*

(1) A kapcsolattartási jog magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására.

4:181. § [A kapcsolattartás rendezése]

(1) A kapcsolattartásról a házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők egyezsége köthetnek; egyezségük hiányában a kapcsolattartásról - kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból - a bíróság dönt. Ha házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti per nincs folyamatban, a kapcsolattartásról a szülők megegyezésének hiányában a gyámhatóság dönt. A döntés előtt az érdekelteket és az ítélőképessége birtokában lévő gyermeket meg kell hallgatni.

4:183. § [Felelősség a kapcsolattartás akadályozásáért, szabályainak megszegéséért]

(1) Ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett személy a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy szabályait megszegi, az ezzel okozott kárt köteles a másik félnek megtéríteni.

(2) A gyámhatóság kérelemre kötelezi a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozó, a kapcsolattartás szabályait megszegő felet a kapcsolattartás akadályozása, szabályainak megszegése folytán keletkezett igazolt költségek viselésére.

A Testület felhívja a figyelmet a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) alábbi rendelkezéseire.

27. § (1) A kapcsolattartás célja, hogy

a) a gyermek és a 28. § (1) bekezdése szerinti kapcsolattartásra jogosult személyek (a továbbiakban: kapcsolattartásra jogosult) közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá

b) a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kísérje, tőle telhetően segítse. (...)

(4) Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, a külföldre vitel lehetőségével vagy annak a gyermek érdekében való kizárásával.

(5) Nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak

a) az időszakos kapcsolattartás ideje alatt,

b) a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke

ba) a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát,

bb) ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet

nem haladhatja meg. (...)

29. § (1) A gyámhivatal vita esetében - a Ptk. 4:181. § (2) bekezdésében meghatározottak figyelembevételével - bármelyik fél kérelmére dönt a kapcsolattartásról vagy annak megváltoztatásáról, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Ptk. 4:181. § (1) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermekelhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét e tekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (CSJK., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a CSJK. előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az

időszaki kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

Fontos megjegyezni, hogy a kapcsolattartás (gyermek, és vele együtt, illetve tőle külön élő szülő közötti) háromoldalú viszonyában a CSJK alapvetően gyermeki jogként határozza meg a külön élő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolattartás jogát, ezzel szemben a kapcsolattartás a külön élő szülő szempontjából nem csak jog, hanem a gyermekkel szembeni kötelezettség a vele való rendszeres együttlétre. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság 17. számú Irányelvének VI. pontja, amikor kimondja, hogy a házasság felbontásával nem szűnik meg a szülők közös felelőssége a gyermek sorsáért.

A Testület utal továbbá a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény(a továbbiakban: Egyezmény) kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény 9. cikk 3. pontjára, amely szerint az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a mindkét szülőjétől vagy ezek egyikétől külön élőgyermeknek azt a jogát, hogy személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek mindenek felett álló érdekeivel ellenkezik.

A Testület hivatkozik az Rtv. 29. § (1) bekezdésére, amely szerint a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A panaszos kifogásolta, hogy a kérésző rendőr, H. r. főtörzsőrmester jelen esetben sem tartatta be az apával a bíróság kapcsolattartásról rendelkező jogerős ítéletét. H. r. főtörzsőrmester közölte a panaszossal, hogy 14 év felett a gyerekek nem kötelesek a jogerős bírói ítéletet betartatni, továbbá hogy „Az édesapa nem hátráltatja a gyerekeket, nem mondja, hogy nem jöhetnek el. Innentől fogva nincsenek akadályozva.” H. r. főtörzsőrmester azt is mondta, hogy az édesapának nem kötelessége a gyerekek összekészítése, ha nem szeretnének a panaszossal menni, illetve ebben az esetben a rendőrségnek nem kötelessége, hogy eljárjon. A panaszos megjegyezte, hogy nagyobb lánya K., ezen időpontban betöltötte a 14. életévét, és az eljáró bírónő nem rögzítette, hogy a kapcsolattartásra nem kell mennie, sőt az előző kapcsolattartást bővítette. Egyben semmiféle jogszabályra nem utalt, hogy a kisebbik kislány, ha betölti a 14. életévét, akkor neki se lenne kötelezettsége kapcsolatot tartani a panaszossal. A rendőrök az intézkedés során továbbá nem igazoltatták a panaszost, ezenfelül a jogerős ítéletet sem kérték el.

A rendőri jelentések tanúsága szerint a rendőrök a helyszínre érve felvették a kapcsolatot az általuk már korábbi intézkedésekből is ismert panaszossal, aki elmondta, hogy a gyermekei apja, V. akadályozza a gyermekeivel való kapcsolattartást. H. r. főtörzsőrmester ezt követően bement a házba, ahol megállapította V. és a gyermekek személyazonosságát, majd V.-vel közölte érkezése és intézkedése célját, majd tájékoztatta, hogy az utcán tartózkodik a panaszos, aki azért tett bejelentést a rendőrségre, mert ő nem készítette fel a gyermekeket a kapcsolattartásra, és ezáltal akadályozza azt. V. elmondta, hogy mint minden alkalommal, így most is nem áll szándékában megtagadni volt feleségétől a kapcsolattartás jogát, ezt ő egyáltalán nem kívánja. Ő fel is készítené a gyermekeket, de mindkét gyermek folyamatosan azt mondja, hogy nem akarnak menni az édesanyjukkal és látni sem szeretnék őt többet, mert folyamatosan lejáratja őket, és minősíthetetlenül bánik velük. Ezt követően H. r. főtörzsőrmester külön, édesapjuk jelenléte nélkül félrevonulva meghallgatta a gyerekeket, akik mindketten betöltötték már 14. életévüket az intézkedés időpontjában, így a Ptk. rendelkezései értelmében véleményük a családi jogállás

kapcsán nem hagyható figyelmen kívül. Mindketten elmondták, hogy nem kívánnak édesanyjukkal kapcsolattartásra menni annak zaklató és egyéb viselkedése miatt sem most, sem a későbbiekben. Beszámoltak arról, hogy édesanyjuk a korábbi kapcsolattartások során folyamatosan felvette a köztük elhangzott beszélgetéseket, átvizsgálta telefonjukat, holmijaikat, az iskolában is napi szinten, ezzel lejáratva őket. Ezért a jövőben, ahogy eddig is, meg akartak és meg akarnak szakítani vele mindennemű kapcsolatot. A gyerekek világosan és érthetően elmondták önszántukból, hogy ők azok, akik nem akarnak édesanyjukkal elmenni a kapcsolattartásra az előbb említett okok miatt. V. ekkor jelen sem volt, és nem szólt bele döntésükbe. Ezt követően H. r. főörzsőrmester visszament a panaszoshoz és közölte vele, hogy lányai önszántukból nem akarnak vele menni, az apa semmilyen módon nem akadályozta és nem is kívánta megakadályozni azt, hogy lányai részt vegyenek a kapcsolattartásban. A panaszos ezt nem értette meg, és kérdezte, hogy az apa „felkészítette-e a gyerekeket a kapcsolattartásra, amelyre bírósági határozat kötelezi”. H. r. főörzsőrmester ezért ismét hangsúlyozta a panaszosnak, hogy az apa felkészítette a gyermekeket a kapcsolattartásra, és a lányai önszántukból nem akarnak vele menni, saját döntésük értelmében. Az apa nem akadályozta őket ebben, de mivel a 14. életévüket betöltötték, így a Ptk. rendelkezései értelmében véleményüket figyelembe kell venni. Ha ők nem akarnak menni, akkor a rendőr nem kényszerítheti őket erre.

A panaszos által készített hangfelvételen a panaszos beszámol arról a rendőröknek, hogy „még mindig” kapcsolattartás akadályozása áll fenn immáron negyedik hete, mert a kislányok nem akarnak vele menni arra való hivatkozással, hogy a panaszos fényképet rakott fel róluk, amelyen a panaszos ölében vannak. Az intézkedő rendőr, H. r. főörzsőrmester közli, hogy ezzel kapcsolatban meghallgatja a gyerekeket, és feltehetően V. engedélyével bemegy a lakásba hozzájuk.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a rendőrök a tényállást a rendelkezésükre álló eszközökkel megfelelően tisztázták. Ugyanis meghallgatták a szülőket, és a gyerekeket, akiket nyilatkoztattak az anyjukkal való kapcsolattartási szándékukat illetően, a rendőrségi iratok szerint külön, édesapjuktól félrevonultan. Mivel a panaszos is arról számolt be, hogy kislányok nem akarnak vele menni, a kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény gyanúja nem állt fent az ő vonatkozásában, a panaszos láthatását biztosító jogerős ítélet ellenére, tekintettel arra, hogy a CSJK a kapcsolattartást, annak háromoldalú viszonyában alapvetően gyermeki jogként határozza meg. A Testület megjegyzi, hogy H. r. főörzsőrmester jelentése szerint megállapította az édesapa és gyermekek személyazonosságát. Ugyan a hangfelvételen és a rendőri jelentésekből nem következik, hogy a panaszos is igazoltatták volna, a Testület megítélése szerint ezzel mulasztást a rendőrök nem valósítottak meg, tekintettel arra, hogy a rendőrök elmondása szerint korábbi intézkedésekből ismerték a panaszos, így annak személyazonossága az előző intézkedések alapján tisztázott volt. A rendőrök a korábbi intézkedések alkalmával már a tényállást is feltárták, ezért a Testület megítélése szerint abban az esetben sem mulasztottak, hogy ha a szóban forgó esetben a bírói ítéletet nem olvasták el.

Szükséges leszögezni, hogy a rendőrök a fentiekben túl a jogvitába érdemben akkor sem avatkozhattak volna bele a helyszínen, amennyiben fennállt a gyanú a kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény elkövetésének, ugyanis, hogy megvalósul-e a kapcsolattartás szabályainak megsértése, illetve emiatt sor került-e már végrehajtási bírság kiszabására – azaz az Btk. 210. § (1) bekezdésében foglalt fordulat megállapításához szükséges törvényi tényállási elemek fennállnak-e, mindenképpen olyan kérdéseknek tekinthetőek, amely az intézkedés során nem dönthető el. Ilyenkor ugyanis a rendőröknek a későbbiekben fel kell venni a gámhatósággal a kapcsolatot, és meggyőződni arról, hogy fennáll-e bűncselekmény elkövetésének gyanúja végrehajtási bírság kiszabása miatt. (Amennyiben a gyanú beigazolódnak, akkor a rendőrségnek hivatalból kell feljelentést tenni kiskorú veszélyeztetésének vétsége miatt.)

A Testület megjegyzi, hogy a kapcsolattartás a 14. életévét betöltő gyermek befolyásmentes önálló akaratnyilvánítása miatt hiúsul meg, a gyámhatóság kérelemre vagy hivatalból elrendeli a gyermekvédelmi közvetítői eljárást is. További intézkedésként a gyámhatóság pert indíthat – mindkét szülő ellen – a szülői felügyelet (újra)rendezése érdekében.

Így adott esetben a rendőrök kötelezettsége a tényállás tisztázásán túl csak felek megfelelő tájékoztatására terjedt ki, mellyel kapcsolatban a Testület az intézkedésről készült hanganyag alapján megállapította, hogy a rendőrök – a hatályos jogi szabályozásnak és irányadó joggyakorlatnak – megfelelően eleget tettek. Ugyani H. r. főörzsőrmester felhívja a panaszos figyelmét, hogy lányai nem akarnak vele menni, és kapcsolatot tartani csak a különélő szülő kötelezettsége, ellenben a kapcsolattartás a gyermek szempontjából csak jog és nem kötelezettség. Jelenleg a gyerekek nincsenek akadályozva a kapcsolattartásban, mivel az apa nem fogja vissza őket, hogy nem akarnak a panaszossal menni, az az ő önálló döntésük. Amennyiben pedig a panaszos továbbra is úgy ítéli meg, hogy kapcsolattartás akadályozása áll fenn, úgy ezt a gyámhatóság felé kell jeleznie, aki dönt arról, hogy megvalósult-e ez a bűncselekmény. Amennyiben igen, úgy ezt jelezni fogja a rendőrség, mint társhatóság felé.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a tekintetben, hogy nem biztosították a panaszos és a gyermekei közötti kapcsolattartást, és ezzel kapcsolatban tájékoztatási kötelezettségüknek is eleget tettek, ezért a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

2) A Testület vizsgálta a szolgálati fellépés módját, mivel a panaszos elmondása szerint a rendőrök az intézkedés kezdetekor nem mutatkoztak be.

H. r. kiegészítő-jelentések szerint H. főörzsőrmester már a szolgálati gépkocsiból való kiszállást követően messziről, a napszaknak megfelelően köszönt és tisztelegett a panaszosnak, és eközben indult el irányába. H. r. főörzsőrmester a rendőrautóból kiszállva azonosította is magát. Ekkor körülbelül két méterre lehetett a bejelentőtől.

A rendőrök szolgálati fellépés módját az Rtv. 20. § (2) bekezdése szabályozza, amely szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni”.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében adott esetben a rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt kellett azonosítaniuk magukat, mivel intézkedés eredményességét

veszélyeztető tényező nem állt fenn. A hangfelvétel alapján tudható, hogy a rendőrök a panaszos kérésére az intézkedés végén megadták nevüket, rendfokozatukat, valamint jelvéyszámukat, ugyanakkor a felvételen nem hallható, hogy a rendőri jelentésnek megfelelően a szolgálati gépjárműből való kiszállást követően azonosították-e magukat. Ugyanakkor a Testület ezt nem tudta kizárni, tekintettel a hangfelvételen hallható hangos forgalomra, és arra, hogy H. r. főtörzsőrmester előadása szerint nem a panaszos közvetlen közelében azonosította magát, hanem tőle két méterre.

A Testület mindezek alapján nem tudott abban a kérdésben megnyugtatóan állás foglalni, hogy H. r. főtörzsőrmester az intézkedés megkezdése előtt valóban azonosította-e magát, ezért ezzel kapcsolatban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

3) A Testület azt is értékelte, hogy a rendőrök megfelelő módon tájékoztatták-e a panaszost, akinek állítása szerint H. r. főtörzsőrmester felhívta a figyelmét, hogy neki, mint civil embernek a rendőrség belső iratokat kiadni nem fog.

A Testület hivatkozik az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”.

Az intézkedésről készült hangfelvétel tanúsága szerint a panaszos jelzi a rendőröknek, hogy az intézkedésről készült jelentést ki fogja kérni. H. r. főtörzsőrmester arról tájékoztatja a panaszost, hogy a bíróság fog dönteni arról, hogy a jelentést ki kell-e adnia a rendőrségnek.

A Testület a hangfelvétel alapján megállapította, hogy H. r. főtörzsőrmester nem megfelelően tájékoztatta a panaszost, mivel a rendőri jelentéseket az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvényben szabályozott eljárási rend szerint lehet kikérni a rendőrségtől, és annak kiadásáról nem a bíróság dönt. Mindezekre való tekintettel megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, amely mértéket csekélyfokúnak ítél.

4) Végezetül a Testület a rendőri hangnemet vonta vizsgálat alá, és azt, hogy az intézkedés megfelelt-e a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményének.

A panaszos megítélése szerint H. r. főtörzsőrmester modortalan és „megkülönböztető” volt vele szemben, számon kérte őt, hogy miért kell minden pénteken a rendőrségnek ott megjelennie, ezzel felelőtlenül elvonva a rendőri erőt a társadalomtól, amely indokolatlanul veszélyes. Majd hozzátette, hogy minden kollégája ugyanarról tájékoztatta a panaszost, majd közölte, hogy ők itt a befejezték az intézkedést.

H. r. főtörzsőrmester júliusi jelentésében megjegyezte, hogy tudomása volt arról, hogy a panaszos hetente, minden pénteken annak ellenére, hogy lányai nem kívánnak vele találkozni, sorozatos bejelentéseket tesz. Több előzmény kapcsán is készült erről rendőri jelentés, melynek mindegyike tartalmazza, hogy az apa minden pénteken felkészíti lányait, azonban ők nem akarnak a panaszossal találkozni. A fenti információk birtokában H. r. főtörzsőrmester megkérdezte a panaszost az intézkedés végén, hogy nem gondolja-e azt, hogy minden héten a rendőri erők elvonása esetleg más érdemi intézkedést igénylő események miatt veszélyes a társadalom egyéb polgáira tekintettel, mire a panaszos felháborodott és azonnal elkérte a rendőrök nevét, jelvéyszámát, amelyet ők készségesen meg is adtak számára. H. r. főtörzsőrmester hozzátette, hogy nem azért kérdezte meg ezt a panaszostól, mert nem kívántak az ügyével foglalkozni, hanem azért, mert fel szeretne volna hívni a figyelmét, hogy a lányai

döntésének felülbírálta nem rendőrségi hatáskör, hanem a gyámhatóság hatáskörébe tartozó kérdés. H. r. főtörzsőrmester rögzítette, hogy természetesen minden egyes esetre reagáltak és fognak is reagálni a jövőben is, ám ezt a panaszos támadásnak vette és nem értette meg a mondani való lényegét. H. r. főtörzsőrmester hangsúlyozta, hogy azon közlését, hogy ezen eset elvonja a rendőri erőt a társadalomtól, mindenféle rosszallás nélkül mondta, csupán csak arra szerette volna felhívni a panaszos figyelmét, hogy számtalan rendőri intézkedés során mindig ugyanaz hangzott el, és minden alkalommal az nyert megállapítást, hogy gyermekei szabad akaratukból nem kívánnak vele menni. Ezzel csak arra próbált utalni, hogy amikor egy rendőri egység ott tartózkodik és ismételten megállapítja, amit a korábban intézkedő rendőrök és a gyámhatóság számtalan esetben, eközben történik egy közlekedési baleset, egy súlyosabb bűncselekmény, úgy ezen késedelmi idő végett az intézkedés eredményessége veszélybe kerülhet.

H. r. főtörzsőrmester úgy nyilatkozott, hogy az intézkedést, mint mindent intézkedését pártatlanul, a szemben álló feleket függetlenül kezelve hajtotta végre, az intézkedés során a feleknek a tőle elvárható jogi felvilágosítást maximálisan megadta, továbbá megpróbálta tájékoztatni a panaszost, hogy a kapcsolattartás akadályozása bűncselekménye nem merült fel, mert a gyermekek önszántukból, befolyásmentesen döntöttek úgy, hogy nem akarnak vele menni.

M. Rendőrkapitányság vezető tájékoztatása szerint panaszossal szemben 2019. május 17-én 16 óra 5 perckor kezdeményezett rendőri intézkedés teljes mértékben megfelelt a részrehajlásmentes kritériumoknak, mivel a rendőri intézkedés a gyermekek érdekeit tartotta szem előtt. Sem az apa, sem az anya érdekében nem történt intézkedés, kizárólag a gyermekek szubjektív érzelmein alapuló, saját döntésük figyelembevételével történt fizikai és pszichikai fejlődésük elősegítését szem előtt tartva. Amennyiben az apa akadályozta volna a kapcsolattartást, akkor is jelzéssel élt volna a rendőrség az illetékes hatóságok irányába. A jelentéshez mellékelt hanganyagban a panaszos a Hívásirányítási Központ kezelőjével közli, hogy „M. Rendőrkapitányság ki van zárva teljes egészében az ügyünkből”. A panaszos több esetben tett feljelentést a M. település Járási Hivatal ügyintézői ellen. A feljelentések tartalma alapján hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntett gyanúja volt megállapítható, ezen bűncselekmény nyomozására M. Rendőrkapitányság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. Tekintettel arra, hogy a rendőrség M. település Járási Hivatallal és munkatársaival folyamatos munkakapcsolatban áll, ezért M. Rendőrkapitányság indítványozta a Megyei Rendőrfőkapitányság vezetőjénél, hogy az eljárások lefolytatásából a M. Rendőrkapitányságot zárja ki. A rendőrfőkapitány a kizárási indítványnak helyt adott és az eljárások lefolytatására egy másik rendőrkapitányságot jelölte ki. A kizárás fenti büntetőeljárásokra vonatkozik.

A hangfelvételen hallható, hogy H. r. főtörzsőrmester megkérdezi a panaszost arról, hogy nem gondolja-e, hogy a rendőri erő ilyen szintű felelőtlen elvonása a társadalomtól indokolatlanul veszélyes, utalva arra, hogy minden pénteken meg kell jelennie a rendőrségnek bejelentése nyomán. Majd a rendőr közli, hogy befejezte az intézkedést és elköszön a panaszostól.

a) A Testület a panasz ezen része kapcsán figyelemmel volt Rtv. 2. §-ára, amelynek értelmében a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos

Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtíkáranak közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházza fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy a rendőrség a fentiekben kifejtettek szerint kapcsolattartással kapcsolatos vitába érdemben nem avatkozhat be, mint ahogy az a panaszos számára tudható volt a korábbi intézkedés alapján, (mert annak rendezése gyámhatósági, illetve bírósági hatáskör), a Testület H. r. főtörzsőrmester által elmondottak miatt a rendőri hangnemet nem találta alapjogot sértőnek, ezért ezzel kapcsolatban megítélése szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.

b) A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület vizsgálata során nem tudott feltárni olyan körülményt, illetve a panaszos sem tudott kétséget kizáróan igazolni olyan tény, amely alátámasztotta volna, hogy az intézkedés vele szemben indokolatlanul hátrányosabb volt. Továbbá tekintettel arra, hogy egyrészt M. Rendőrkapitányság kizárása büntetőeljárásokkal van összefüggésben, és másrészt a Testület megítélése szerint a rendőrség adott esetben intézkedési kötelezettségének megfelelő módon eleget tett, a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

VI.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során úgy ítélte meg, hogy a bejelentés alapján a rendőröknek intézkedési kötelezettségük állt fenn, azonban a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a tekintetben, hogy nem biztosították a panaszos és a gyermekei közötti kapcsolattartást, és a rendőrök ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségüknek is eleget tettek,

ezért a Testület megállapítása szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület nem tudott abban a kérdésben megnyugtatóan állás foglalni, hogy H. r. főtörzsőrmester az intézkedés megkezdése előtt valóban azonosította-e magát, ezért ezzel kapcsolatban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható. Ugyanakkor a Testület megállapította panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogának csekélymértékű sérelmét, mivel H. r. főtörzsőrmester nem megfelelően tájékoztatta a rendőri jelentések megismerhetőségével kapcsolatban. A Testület megítélése szerint a rendőri hangnem miatt nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapjoga, továbbá a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményével kapcsolatban arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga e tekintetben sem sérült.

Független Rendészeti Panasztestület

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint az eljárását megszüntette, tekintettel a panasz áttétele ellen bejelentett előzetes tiltakozásnak.

Budapest, 2020. január 30.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Fráterné Dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület